

தமிழறிஞர் சாமி. சிதம்பரனார்
அவர்களைப் பற்றி
ஒரு சிறிய அறிமுகம்

தமிழறிஞர்
சாமி. சிதம்பரனார்
1900-1961

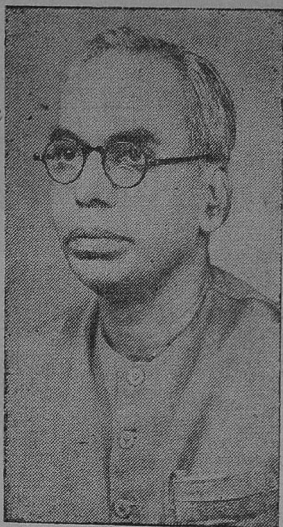
தி. வ. மெய்கண்டார்

தமிழ்த்துறை,
மாநிலக் கல்லூரி,
சென்னை.

விலை ரூ 1-00

தமிழறிஞர் சாமி. சிதம்பரனார் (1900—1961)

தி. வ. மெய்கண்டார்
தமிழ்த்துறை
மாநிலக்கல்லூரி சென்னை.

திரு. சாமி. சிதம்பரனார்

சாமி. சிதம்பரனார் யார்?

அறுபதாண்டு காலம் தமிழகத்தில் வாழ்ந்து அதில் நாற்பதாண்டு காலத்தைத் தமிழனுக்கும், தமிழுக்கும் அர்ப்பணித்துத் தூய தொண்டாற்றிய தொண்டர் இவர். நீதிக் கட்சி, சுயமரியாதை இயக்கம், திராவிடர் கழகம் ஆகிய வற்றோடு தொடர்பு கொண்டு முப்பதாண்டுகளுக்கும் மேலாக சமுதாயச் சீர்திருத்தம், சாதி ஒழிப்பு, கலப்பு மணம், பகுத்தறிவு பரப்புதல் ஆகிய நற்பணிகளிலே நாட்டம் கொண்டு நற்றொண்டாற்றியவர்; பிற்காலத்தில் பொது உடமை இயக்கத்தில் ஈடுபாடு கொண்டு ஆதரவு காட்டி மக்கள் வளர்ச்சியிலே மனத்தைச் செலுத்தியவர். தமிழ் மக்கள் மேலை நாட்டு மக்களைப் போன்றும், கீழை நாட்டு மக்களைப் போன்றும் இலக்கிய, சமுதாய, பொருளாதாரத்துறையில் வளர்ச்சி பெற வேண்டும் என்று விரும்பிப் பாடுபட்டவர்.

சாமி. சிதம்பரனார் யார்?

1920 முதல் 1961 வரையுள்ள இடைப்பட்ட நாற்பது ஆண்டுகளுக்கும் மேற்பட்ட காலத்தில் தமிழகத்தில் வெளி வந்த முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட பத்திரிகைகளில் பதினாறுக்கும் மேற்பட்ட புனைபெயர்களில் எழுத்தாளராக விளங்கி எழுதித் தமிழ்த் தொண்டாற்றியவர். இவர் பகுத்தறிவு, புரட்சி, குடியரசு, திராவிடன், விடுதலை, வெற்றிமுரசு, லோகோபகாரி தினமணி சரஸ்வதி ஆகிய பத்திரிகைகளில் ஆசிரியராகவும், எழுத்தாளராகவும் பல்வேறு கால கட்டங்களில் பணியாற்றியவர்; பத்திரிகைத் துறையில் நாட்டம் கொண்டு 'அறிவுக்கொடி' என்னும் பத்திரிகையை — 1936-ல்—கும்பகோணத்திலிருந்து ஈராண்டு காலம் நடத்தி மகிழ்ந்தவர்; தமிழர் தலைவர் தந்தை பெரியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை 1939 லேயே முதன் முதலாக எழுதித் தமிழ்த் தரணிக்கு அளித்தவர்.

சாமி. சிதம்பரனார் யார்?

பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களை எழுத்தெண்ணிப் படித்தவர் இவர்; இக்கால இலக்கியங்களிலேயும் ஈடுபாடு கொண்டவர். வாழையடி வாழையென வந்த தமிழ்ப் புலவர் கூட்டத்தின் வழித்தோன்றல்; பழமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக நின்று தமிழ் இலக்கியத்தை ஆய்ந்தவர்; தமிழிலக்கியம் முழுவதையும் பகுத்தறிவுக் கண்ணோட்டத்துடனும், முற்போக்கு கண்ணோட்டத்துடனும், விருப்பு வெறுப்புக்கு இடம் கொடாமல் சமதர்ம உணர்வு தழுவத் தமிழனுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்த ஆராய்ச்சியாளர்; சங்க இலக்கியங்களைச் சாதாரணமானவர்களும் அறியும் படி செய்த தமிழ் அறிஞர். தமது படிப்புச் செருக்குக் கொண்டு தருக்கி நடக்காமல்—ஆரவாரத்தை நீக்கி, அடக்கமாக வாழ்ந்து,— மக்களுக்காக எழுத வேண்டும் என்னும் மகத்தான கருத்துடன் மக்களாட்சி காலத்திற்கு ஏற்பத் தம்மைப் பொருத்திக் கொண்டவர். தொல் காப்பியர் காலத் தமிழன் முதல் பாரதி— பாரதிதாசன் காலத் தமிழன் வரையில் அனைத்துக் கவிஞரையும் தமிழனுக்கு அறிமுகப்படுத்தி வைத்தவர்.

தஞ்சை மாவட்டத்தில் மாயவரத்தை அடுத்த—
கடகம் என்னும் அழகிய சிற்றூரில், வீரபத்திரமலைய
மான் என்னும் சைவப் பெருநிலக்கிழாரின் பேரனாகவும்
— திரு. சாமிநாத மலையமான்—கமலாம்பாள் அம்மையார்
ஆகிய அன்புடைப் பெற்றோரின் செல்வமகனாக—சார்வரி
ஆண்டு கார்த்திகைத் திங்கள் 16 ஆம் நாளில் (1-12-1900)
சாமி. சிதம்பரனார் தோன்றினார்.

கிராமப் பள்ளியிலும் மாயவரத்திலும் இவர் கல்வி
கற்றார்.

பள்ளி மாணவனாக இருக்கும்போழுது — 12 வயதி
லேயே — தன் பாடப் புத்தகங்களில் ‘செந்தமிழ்ச் செல்வி
துணை’. என்று எழுதி வைத்துள்ள சாமி. சிதம்பரனாருக்குத்
தமிழ் கற்று ‘வித்துவானாக ஆக வேண்டும்’ என்பதிலே
விருப்பமிருந்தது; தந்தையார் ஊக்கப்படுத்தினார். தஞ்சை
யில் தமிழில் பெரும் புலவராக விளங்கிய கரந்தைக்
கவியரசு ஆர். வேங்கடாசலம்பிள்ளை அவர்களிடம் ஓராண்டு
மாணவராக இருந்து கல்வி கற்றுத் தமிழறிவு பெற்றதற்குப்
பிறகு மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பள்ளியில் சேர்ந்து பயிலத்
தொடங்கினார். எளிதில் கற்றுணரும் இவரது ஆற்றலும்,
துறுதுறுவென இருக்கும் தன்மையும் மதுரைத் தமிழ்ச்
சங்கப் பள்ளித் தலைமை ஆசிரியர் திருமலை ஐயங்காரைப்
பெரிதும் கவர்ந்தன. ஆசிரியர் கற்றுக் கொடுப்பதை
அப்படியே கேட்டுக்கொள்ளும் சுபாவம் இவருக்கில்லை;
குறுக்குக் கேள்விகள் கேட்பார்; மாற்று விளக்கங்கள்
தந்து பேசுவார். இது சில ஆசிரியர்களுக்குப் பிடிப்ப
தில்லை. எனினும் தலைமை ஆசிரியரின் அன்பும் ஆதரவும்
நிரம்பிய தலையீட்டினால் தடையேதுமின்றி முன்னேற்றம்
பெற்றார்.

முறையாகப் பயின்று 1923 ஆம் ஆண்டில் ‘பண்டிதர்ப்
பட்டம், பெற்றார். பட்டம் பெற்ற உடனேயே கரந்தைத்
தமிழ்த் சங்கத்தில் பணியாற்றத் தொடங்கினார். ஓராண்டு
காலத்திற்குள் தஞ்சை மாவட்டக் கழக (ஜில்லா போர்டு)
உயர்நிலைப் பள்ளியில் தலைமைத் தமிழ்சிரியர் வேலை கிடைக்
கப் பெற்றுப் பணியில் சேர்ந்தார். தஞ்சை மாவட்டத்தில்
இராசாமடம், ஓரத்த நாடு, திருவாரூர், பாபநாசம், பட்டுக்

கோட்டை உட்பட — எல்லாப் பகுதிகளிலும் பணியாற்றினார்.

அந்த நாட்களில் பள்ளிகளில் 'தமிழ் ஐயாக்களுக்கு' நன்மதிப்புக் கிடைப்பது அரிது. ஆனால் சிதம்பரனாரோ மாணவர்களுக்கு நூல்கள் பல எழுதியும் புதுமுறையில் அவர்களைப் பயிற்றுவித்தும் மாணவருலகின் நன்மதிப்புக் கிலக்கானார். இலக்கணத்தை எளிய இனிய முறையில் கற்பித்தார். சீர்திருத்தக் கருத்துக்களைச் செந்தமிழோடு சேர்த்துக் கொடுத்தார். நாத்திகராக விளங்கிப் பள்ளியில் பகுத்தறிவுப் பிரசாரம் செய்த முதல் தமிழாசிரியர் சிதம்பரனாரே யாவார்.

அக்காலத்தில் பள்ளித்தமிழாசிரியர், கல்லூரித் தமிழாசிரியர் யாவரும் பஞ்சகச்சம் வேட்டி கட்டிக்கொண்டு தலையில் துணிக்குல்லாய் (டர்பன்) அணிந்து கொண்டுதான் செல்வர். இதற்கு மாறாக 'சூட்' அணிந்து, கோட், பூட், நெக்கை கூடியமேல் நாட்டுடையில் முதன் முதல் கல்லூரிக்குச் சென்றுவந்த தமிழ்ப் பேராசிரியர் காலஞ்சென்ற கா. நமசிவாய முதலியார் என்றால், முதல் உயர்நிலைப் பள்ளித் தமிழாசிரியர் சாமி. சிதம்பரனாரேயாவார்.

மாணவர்க்கு உவப்பும் உல்லாசமும் ஏற்படுமாறு கற்பித்த புத்துணர்வும், புதுமைக் கருத்தும், புரட்சி வேகமும் உடைய புதிய இளைஞரான தமிழாசிரியரை, மாணவருலகம் விரும்பி வரவேற்றதில், வியப்பில்லையல்லவா?

சாமி. சிதம்பரனார் கட்டுப்பாடும். கடமையுணர்ச்சியும், ஒழுக்கமும் பண்பாடும் உடைய தமிழ்க்களஞ்சியமாவார்.

1923 முதல் 1940 வரை தமிழாசிரியராக இவர் அலுவல் பார்த்தார்.

தஞ்சையில் வாழ்ந்தபோது தமிழவேள் திரு. த. வே. உமாமகேசுவரன் பிள்ளை, சர். ஏ.டி. பன்னீர் செல்வம், கரந்தைத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைமை ஆசிரியர் திரு. சிவ. சூப்புசாமிப்பிள்ளை, கனியரசு ஆர். வெங்கடாசலம் பிள்ளை, சி. வேதாசலம் பி. ஏ. பி. எல். சூப்ரவைசர் இரத்தினசாமிப் பிள்ளை ஆகியோரை நெருக்கமான நண்பர்களாகப் பெற்றிருந்தார்.

நீதிக்கட்சி (ஜஸ்டிஸ் கட்சியில்) ஆர்வம் காட்டிய சாமி சிதம்பரனார் அதிதீவிர சுயமரியாதைக்காரராகவும், பகுத்தறிவாளராகவும் விளங்கினார். பெரியார் ஈ. வெ. ராமசாமியோடு நெருங்கிய தொடர்பு கொண்டார். குடியரசு எழுத்தாளரானார். பெரியார் முதன் முதலாக மலையா சென்றபோது சாமி. சிதம்பரனாரும் உடன் சென்று வந்தார்.

கலப்புத் திருமணம் என்பது பஞ்சமாபாதகம் எனக் கருதப்பட்ட அக் காலத்தில் — சீர்திருத்த நோக்கமும் புரட்சி உள்ளமும் படைத்த சாமி. சிதம்பரனார் — கும்பகோணத்தில் பிரபல நீதிக்கட்சிக்காரராக விளங்கிய திரு. ஏ. குப்புசாமிப்பிள்ளையின் மூத்த மகளான சிவகாமி அம்மையாரை, சமூகத்தையும் சுற்றத்தையும் நெஞ்சுரத்தோடு எதிர்த்து நின்று கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டார்.

சீர்திருத்தத் திருமணமாகவும், கலப்புத் திருமணமாகவும் நடைபெற்ற முதல் சுயமரியாதைத் திருமணம் இதுவே. இத்திருமணம் அன்னை நாகம்மையாரின் தலைமையில் பெரியாரின் முன்னிலையில் நடைபெற்றது. நாகம்மையாரும், பெரியாரும் இத் தம்பதிகளைத் தம் செல்வ மக்களாகவே கருதி இத்தம்பதிகள் 5-6-1930-ல் திருவாரூரில் புதுக் குடித்தனம் வைத்தபோது உடன் சென்று சில நாட்கள் தங்கியதோடல்லாமல், ஈரோட்டில் தம்மில்லத்தில் பள்ளி விடுமுறை காலங்களில் எல்லாம் உடன் வைத்திருந்து மகிழ்ந்தனர்.

சாமி. சிதம்பரனார் இளமையிலேயே — பள்ளி மாணவராக விளங்கிய காலத்திலேயே — எதையும் புரிந்துகொண்டு எளிமையாக விளக்கி எழுதும் ஆற்றலையும் பெற்றிருந்தார். 1921-ஆம் ஆண்டிலேயே நளாயினி கதை முழுவதையும் வெண்பாவாக இயற்றியுள்ளார். அது இன்னும் நூல் வடிவத்தில் வெளிவராமல், எழுதிய படியே ஏட்டில் உள்ளது. அந்த வெண்பாக்கள் மிகச் சிறந்த கவிநயம் வாய்ந்தவை.

1923 முதல் அவர் இதழ்களுக்கு — பத்திரிகைகளுக்கு — எழுதத் தொடங்கினார். அவரது படைப்புகள் சமுதாயச் சீர்திருத்தம், முற்போக்கு எண்ணங்களை உருவாக்குதல், பகுத்தறிவைப் பரப்புதல், மூட நம்பிக்கைகளை நீக்குதல்,

சாதியை ஒழித்தல், விதவா விவாகத்தை வலியுறுத்துதல், சலப்பு மணத்தை ஆதரித்தல், கடவுள் மறுப்புப் பற்றியே அமைந்திருந்தன.

அவைகள் அனைத்தும் கட்டுரைகளாகவும், கவிதைகளாகவும், சிறுகதைகளாகவும், சொற்பொழிவுகளாகவும் அமைந்துள்ளன.

“பொதுமக்கள் நன்மைக்காக எழுதுகின்றோம். நம் முடைய எழுத்துக்களைப் படிக்கும் ஆயிரக்கணக்கான மக்கள், சமுதாயத்துறையிலே, அரசியல் துறையிலே நம்முடன் சேர்ந்து வருகின்றார்கள். மக்களை இவ்வாறு முன்னேற்றம் அடையச் செய்வது நமது கடமை” என்று எண்ணியே எழுதினர்.

1940வரையில் அவர் எழுதியவைளில் பள்ளிப் பாடப் புத்தகங்களும் சேரும். பத்துப் புத்தகங்கள் வரை எழுதியுள்ளார். அரசாங்க அங்கீகாரம் பெற்றுப் பாட புத்தகங்களாக்க ஏற்பாடு செய்தார். அவை தமிழகத்துப் பள்ளிக் கூடங்களில் பாடமாக வைக்கப்பட்டு மாணவர்கள் பயன்பெற்றார்கள்.

இவரெழுதிய ‘மணிமேகலை’ என்னும் உரைநடை நூலைச் சென்னைப் பல்கலைக் கழகம் 1934, 35, 36 ஆகிய ஆண்டுகளில் பாடப்புத்தகமாக வைத்தது.

பொதுத் தொண்டில் ஈடுபடவேண்டும் என்னும் ஆர்வத்தின் காரணமாக—மாணவர்களுடன் பழகிப் பாடம் சொல்லும் தமிழாசிரியர் பணியில் உற்சாகம் மிகுதியாக இருந்தும் இவர் வேலையை விட்டுவிட்டார், முழுநேரமும் எழுத்துத்துறையில் ஈடுபட வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தினால்..

*

*

*

பொதுத் தொண்டில் ஆர்வம் காட்டிய சாமிசிதம்பரனார் எந்த ஓர் அரசியல் கட்சியிலும் நேர்முக அரசியல்வாதியாக விளம்பரத்துடன் விளங்கியதில்லை.

இளமை முதலே ‘தென் இந்திய நல உரிமைச் சங்கத் தில் நாட்டம் உடையவராக விளங்கிய சிதம்பரனார் அக்கட்சித் தலைவர்களின் முதலாளித்துவப் போக்கில் அதிருப்தி கொண்டு சுயமரியாதை இயக்கம் உருவான

போது அதில் தம்மையும் இணைத்துக்கொண்டார். சுயமரியாதைக் கட்சியின் நிறுவனங்களில் ஒருவராய்த் திகழ்ந்தார்.

சாதி ஒழிப்பு, புரோகித மறுப்பு, கலப்புமணம் சீர்திருத்தத் திருமணம் முதலியவற்றில் ஆர்வம் உடையவராகி அக்கருத்துக்களை மக்களிடம் வலியுறுத்தி எண்ணற்ற கூட்டங்களில் இவர் பேசித் தொண்டாற்றினார்.

1940இல் “விடுதலை” தினசரி இதழ் சென்னையில் (பாலகிருட்டிண பிள்ளைத்தெரு. எண். 2 சிந்தா திரிப்பேட்டை) ஆரம்பிக்கப்பட்டபோது அறிஞர் அண்ணா, அ பொன்னம் பலனர் ஆகியோருடன் ஆசிரியர் குழுவில் உடன் அமர்ந்து பணி புரிந்தார். இக் காலத்தில் சிதம்பரனர் அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடன் சிந்தாரிப்பேட்டை சாமிப் பண்டாரத் தெருவில் ஒரே இல்லத்தில் குடி இருந்தார்.

சுயமரியாதை இயக்கம் நீதிக்கட்சியை ஆதரித்த காலத்தில் அவ்விதம் ஆதரிக்கக் கூடாது என்று பெரியாருடன் வாதாடி வந்தவர்களுக்கு, தக்க முறையில் சாமி. சிதம்பரனர் மறுப்புக்கூறி பெரியாருக்கு உறுதுணையாக இருந்தார்.

இக்காலத்தில் பகுத்தறிவுக் கிளர்ச்சிகளையும்; சுயமரியாதை ஏடுகளையும் எழுதி எழுதிச் செழுமை செய்தார். முற்போக்கு எழுத்தாளர்களில் பெருமைக்குரிய இடம் பெற்றார்.

சாமி. சிதம்பரனர் பல்வேறு கட்சிகளிலும் தொடர்பு கொண்டவர்.

முதலில் தமிழ்ப் பண்டிதர்; நீதிக்கட்சிக்காரர்; தீவிர சுயமரியாதைக்காரர்; திராவிடகழகக்காரர்; அதன்பின்னர் காங்கிரஸ்காரர்; சமதர்மவாதி; 1949, 50-ல் பொது உடமை இயக்கம் ‘நெருப்புக் குளியலுக்கு’ ஆளானபோது அதனிடம் நட்புப் பூண்டு போர்க்குரல் கொடுத்த ஆதரவாளர்; அதன்பின்னர் இலக்கிய ஆய்வாளர்; விட்ட இடத்தில் தொடுவதைப் போல, தமிழ்ப்புலவராக வாழ்க்கையைத் தொடங்கிய சாமி சிதம்பரனர் தமது இறுதிக் காலத்தில்—சில

ஆண்டுகள், பண்டைத் தமிழ் இலக்கியங்களைப் புதிய கண்ணோட்டத்துடன் விளக்கும் திருப்பணியிலீடுபட்டார்.

தமது அரசியல் ஈடுபாட்டைப்பற்றிச் சிதம்பரனார் தாமே எழுதியுள்ளார்.

“அரசியல் துறையில் ஈடுபடவேண்டும் என்பதில் எனக்கு ஆசை அதிகம். ஆனால் என்னிடம் உள்ள சில குணங்கள்—அவை நல்ல குணங்களோ கெட்ட குணங்களோ நீங்கள் தான் தீர்மானிக்க வேண்டும்—என்னை எந்த அரசியல் கட்சியிலும் நிலைக்கவிடவில்லை.

ஆரம்பத்தில் ஜஸ்டிஸ் கட்சிக்காரன்; அதன்பின் தீவிர சுய மரியாதைக்காரன். சுயமரியாதை இயக்கமும் திராவிடக் கழகமும் ஒன்றுதான் என்ற நிலை ஏற்பட்டவுடன் நான் காங்கிரஸ்காரனானேன். 1942 இயக்கத்தை ஆதரித்தேன். அதன்பின் காங்கிரஸ் பதவிக்கு வந்தபின் அதிலும் எனக்கு அதிருப்தி. நேர்மையாக நடக்க வேண்டும்; தப்புத் தண்டா செய்யக்கூடாது; சொன்னபடி செய்யவேண்டும். மக்களிடையே சாதி வேற்றுமை, இனவேற்றுமை, மொழி வேற்றுமை பாராட்டக் கூடாது; மக்களனைவரும், கல்வி பொருளாதாரம் இவைகளில் சமநிலை அடைய வேண்டும்; வர்க்க பேதமற்ற சமுதாயம் அடைய வேண்டும்—இவை போன்ற முற்போக்குக் கொள்கைகளே என்னுடைய அரசியல் கருத்துக்கள். ஆகையால் நான் எந்த இயக்கத்திலும் நிலைத்திருக்க முடியவில்லை. கட்டுப்பாட்டுக்கு அடங்கி நடக்கும் குணமும் என்னிடம் இல்லை. என்னை எந்த அரசியல் கட்சிக்காரர்தான் ஏற்றுக்கொள்வான்?”

—சாமி சிதம்பரனார் தொடக்க காலத்தில் பல கட்சிகளில் பணியாற்றியவராக இருப்பினும் பிற்காலத்தில் எந்தக் கட்சியிலும் அவர் சேர மறுத்துவிட்டார்.

இலக்கியம், சமுதாயம், அரசியல் ஆகிய துறைகளில் சாமி. சிதம்பரனார் என்ற பெயருக்குத் தனிச்சிறப்புண்டு.

தம் இறுதிக்காலத்தில் தமிழ் எழுத்தாளர் சங்கம், சமாதான இயக்கம், சீன-இந்திய நட்புறவுக் கழகம், சோவியத் நண்பர்கள் சங்கம், ஒய். எம். சி. ஏ. பட்டிமன்றம்

ஆகியவற்றில் இடம் பெற்றுப் பணியாற்றினார். தமிழக முற்போக்கு எழுத்தாளர் இயக்கத்தில் தொடக்ககால முதலே குறிப்பிடத்தக்க பங்கு அவருக்குண்டு. முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கத்தின் துணைத்தலைவராக ஈராண்டுகள் பணியாற்றியுள்ளார், சென்னை மாகாணசபை சங்கத் தலைவராக மூன்று முறை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு ஒன்பது ஆண்டுகள் வரை பொறுப்புள்ள தலைவராக விளங்கினார்.

“அரசியல் விடுதலைக் கிளர்ச்சியில் பாரதியாரும், தனித் தமிழ் இயக்கத்தில் மறை மலையடிகளும், உரிமை வேட்டலில் திரு. வி. கவும், தமிழ் உரிமை வேட்கையில் பாரதிதாசனும் முன்னின்று தொண்டாற்றியது போல், தமிழ்ப் பெரும்புலவர் சாமி. சிதம்பரனாரும் பெரியாரின் வழி நின்று சுயமரியாதை இயக்கத்தில் பெருந்தொண்டாற்றினார்” எனப் புகழ்ந்து போற்றிப் பாராட்டுகிறார், இவரது மாணவரான டாக்டர். சி. இலக்குவனார்.

நீதிக்கட்சி, சுயமரியாதைக் கட்சியில் ஈடுபட்டபோது பெரியார் அவர்களுடனும், அறிஞர் அண்ணா அவர்களுடனும். திரு. எஸ். இராமனாதன், திரு. எஸ். குருசாமி, திரு. கைவல்யம் சாமியார், திரு. க. ஜனகசங்கரகண்ணப்பர், திரு. காளியப்பன் திரு. சி. நடராஜன், திரு. எஸ். வி. லிங்கம், திரு. சொ. முருகப்பா, திரு. ஆ. ராகவன், திரு. ப. ஜீவானந்தம், பட்டுக்கோட்டை மு. அழகிரிசாமி மற்றும் நண்பர்களுடனும் சகோதர அன்புடன் பழகி வந்தார்.

*

*

*

“அகன்ற பரந்த நெற்றி; தூக்கி வாரி விடப்பட்ட தலை முடி; அன்புடன் நோக்கும் கண்கள்; எடுப்பான மூக்கு; பேசத் துடிக்கும் உதடுகள்; மன உறுதியைக் காட்டும் மோவாய்; அம்மை வடுக்கள் லேசாகத் தென்படும் தெளிவான முகம்; உயரமுமில்லாத குட்டைமில்லாத நடுத்தர உயரம்; இடுப்பில் நான்கு முழுவெள்ளை வேட்டி; மேனியில் ஜிப்பா போன்ற வெள்ளைச் சட்டை; மேலே ஒரு வெள்ளைத் துண்டு— நீதிக்கட்சியிலிருந்ததால் வெள்ளை உடையில் பெருவிருப்பம் அவருக்கு—எப்போதும் இலங்கும் கறுப்பு நிற பிரேட்மிட மூக்குக்கண்ணாடி; என்றும் புன்னகை சிந்திநிற்கும்

மாநிறத் திருமுகம்; வெளியில் செல்லும் போதெல்லாம் கையில் ஒருகுடை”

—இதுவே சாமி. சிதம்பரனரின் தோற்றம்.

அவருக்கு வயது அறுபது என்பது அவருடன் நெருங்கிப் பழகியவருக்கே புலனாகும்.

சாமி. சிதம்பரனார் பழுத்த தமிழ்ப் புலவர்; தமிழ் நாட்டு முன்வரிசை முற்போக்கு எழுத்தாளர்; தமிழால் தமக்கும். தம்மால் தமிழுக்கும் பெருமை ஏற்பட வாழ்ந்த பேரறிஞர்; தமிழ் இலக்கியச் செல்வத்தைத் தமிழர்களுக்கு வாரிவாரித் தந்த தமிழ் வள்ளல்.

சாமி. சிதம்பரனார் முறையாகத் தமிழ் படித்த பண்டிதர் பரம் பரையைச் சேர்ந்தவர்தாம்; ஆனால் தமிழ்ப் பண்டிதர்களிடமிருந்து முற்றிலும் மாறுபட்டவர். பழமையில் புதுமை கண்டு பழமையையும் புதுமையையும் இணைத்துக் காட்டியவர்.

தாம் தமிழ்ப்புலமை பெற்றவர் என்ற செருக்கற்றவர்; அதே நேரத்தில் தமிழ்ப்புலவர்களிடமுள்ள தாழ்வு மனப் பான்மையை விலக்கியவர்; எப்பொருளையும் பற்றி விவாதிப்பார். கருத்து வேற்றுமையை வரவேற்பார். அதே நேரத்தில் தம கருத்தை அழுத்தம் திருத்தமாக வலியுறுத்திப் பிறர் மனங் கொள்ள எடுத்துச் சொல்வார்,

இளைஞர்களை இன்முகத்துடன் வரவேற்றுச் சமமாகக் கருதிப் பழகுவதிலே இன்பம் காண்பவர்; மேலைநாடுகள் கீழைநாடுகள் போல தமிழ் மக்களும் மேம்பாடடைய வேண்டும் என்னும் மேலான ஆர்வம் உடையவர்.

அவர் ‘உயர்ந்த மனிதர்’ என்ற சொல்லுக்கு இலக்கணமாகத் திகழ்ந்தவர்: நேர்மை, நாணயம், தூயசிந்தனை, அன்புள்ளம் இவைகளின் உருவமாக விளங்கினார். உள்ளும் புறமும் ஒத்தவர். உள்ளொன்று வைத்துப் புறமொன்று பேசத் தெரியாதவர்; இவர் யாருடனும் இன்முகத்துடன் இங்கிதமாகப் பழகுவார். அதே சமயத்தில் சிறுமைக் குணம்படைத்த தீயோரைக் கண்டால் தூற்றாமல் தூர விலகிப் போய்விடுவார். மன்னிக்கும் மனம் உடைய மாமனி

தர்; சினத்தைச் சினந்து ஒதுக்கியவர்: பொய் என்றால் என்ன வென்றே அறியாதவர். அடங்கி அடங்கியே வாழ்ந்தவர்; ஆரவாரமும் ஆர்ப்பாட்டமும் அறவே நீக்கியவர் ஒழுக்கத்தை உயிரினும் மேலாகப் போற்றிய உத்தமர்.

பணம் சம்பாதிப்பது என்னும் குறிக்கோள் இல்லாதவர்; செலவு செய்வதிலே சிக்கனமானவர்; நல்ல காரியம் என்று தோன்றினால் தாராளமாக உதவுவார்; விளம்பரத்தை ஒரு நாளும் விரும்பியவரல்லர்; ஏழை மாணவர்களுக்கு இரண்டாம் பேருக்குத் தெரியாமல் உதவுவதிலே ஆர்வம் காட்டியவர். ஒரு பதவியில் அமரும் வரையிலும்கூட இவரிடம் உதவி பெற்றவர்களும் உண்டு. தமக்குச் செய்த சிறிய உதவியையும் பெரியதாக மதித்து நன்றி பாராட்டக் கூடியவர்.

காலத்தை ஒரு சிறிதும் வீணாக்காதவர்; குறிப்பிட்ட வேலையைக் குறித்த காலத்தில் ஒழுங்காகச் செய்து முடிக்கும் ஆற்றல் உடையவர்.

‘எழுதும் பேனாவில் ‘இங்க’ தானே உற்பத்தியாகக் கூடாதா, வற்றாமல் என்று வருத்தப்பட்டவர். எழுதுவதற்கு மேஜை நாற்காலி எதையும் வேண்டார். ஒரு பெட்டி முன்னால் பேப்பர் கட்டுகளை வைத்துக்கொள்ள இடமிருந்தால் போதும். பெட்டி உயரமாக இருந்தால் இரண்டு முன்று தலையணைகளைப் போட்டு உட்கார்ந்து கொண்டு எழுத ஆரம்பித்து விடுவார்; அல்லது ஒரு சாய்வு நாற்காலி இருந்தால் போதும்: படிப்பு, ஆராய்ச்சி, எழுத்துவேலை எல்லாம் தொடங்கிவிடும்.

இனிய குரலில் தமிழ்ப்பாடல்களை மிக அழகாகப் பாடுவார்.

சாமி. சிதம்பரனார் எழுதிய நூல்களை விட எழுத நினைத்த நூல்கள் ஏராளம்.

திரு. சாமி. சிதம்பரனார் அவர்கள் 20 வயதிலிருந்தே நாட்குறிப்பு எழுதும் வழக்கமுடையவர்; ஒவ்வொரு நாளும் நடந்த நிகழ்ச்சிகளையும் முறையாகக் குறித்து வைத்துள்ளார்.

இளமை முதலே பத்திரிகைத்துறையில் ஆர்வம் காட்டிய சிதம்பரனார் 1934-35 பள்ளி ஆசிரியராக விளங்கிய காலத்தில், மாயவரத்திலிருந்து வெளிவந்த 'வெற்றிமுரசு' என்னும் இதழின் துணை ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார். 1936-ல் சொந்தத்தில் அச்சகம் நிறுவி, தம்முடைய துணை வியார் சிவகாமி அம்மையாரை ஆசிரியராக அமர்த்தி 'அறிவுக்கொடி' என்னும் இதழைக் கும்பகோணத்திலிருந்து ஈராண்டு காலம் நடத்தினார். பிற்காலத்தில், 1948-ல் பரவி. சு. நெல்லையப்பரிடமிருந்து 'லோகோபகாரி' இதழின் உரிமையை வாங்கித் திரு. வேணுகோபால நாயகர் நடத்தியபோது ஓராண்டுகாலம் ஆசிரியராக அமர்ந்து திறம்பட நடத்தினார்.

1938லும் 1952லும் முறையே ஓராண்டு காலம் விடுதலையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றினார்.

இவையன்றி, தமிழரசி (சென்னை), தாருல் இஸ்லாம் (சென்னை), சாந்தி, தொழிலரசு (திருச்சி), தமிழ்ப்பொழில் (கரந்தை), செந்தாமரை (சென்னை), சரசுவதி, ஜனசக்தி, நவசக்தி, தாமரை, தமிழ்முரசு (சிங்கப்பூர்), பொன்னி (புதுக்கோட்டை), செந்தமிழ்ச் செல்வி, பாரதி, தினமணி (சுடர்), புது உலகம் (பட்டுக்கோட்டை), கவிதா மண்டலம் (புதுவை வார இதழ்), புதுவை முரசு, நகரத்தூதன் (திருச்சி), சண்டமர்ருதம் (புதுவை வார இதழ்), பார்க்க வகுல மித்திரன் (திருவண்ணாமலை), சுயமரியாதை, போர்வாள், தமிழ்நாடு முதலிய முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட இதழ்களில் தொடர்ந்து எழுதியுள்ளார்.

இவ்விதழ்களில், மெய்கண்டான், கதைக்காதலன் ஸ்கூலூஸ் S.C. பரன், மிஸ்டர் திங்கர், சாமி, இடிமுழக்கம், காலக்கவி, ஸ்வாமிஜீ, வம்பன், அரட்டை சிகாமணி, நாஸ்திகன், பொறுப்புள்ளவன் என்னும் பதின்மூன்றுக்கும் மேற்பட்ட புனை பெயர்களில் எழுதினார்.

இலக்கிய சம்பந்தமான கட்டுரைகள் அனேகமாக இவரது சொந்தப் பெயரிலேயே வெளியாகும்.

பத்திரிகைத் தொழிலில் ஈடுபடுவதில் அவருக்கு மட்டற்ற ஆசை இருந்தது. (பத்திரிகையில் எழுத வேண்டும்

என்னும் வெறி மிகுந்த போதெல்லாம்) தமிழரசிரியர் பணியிவிடுத்து விடுமுறை பெற்றுப் பத்திரிகை நிலையங்களில் வேலை செய்தார். இவ்விதம் அவர் எழுத்தாளராகவும், ஆசிரியராகவும் இருந்து பணியாற்றிய பத்திரிகைகளில் குறிப்பிடத்தக்கவை, குடியரசு, புரட்சி, பகுத்தறிவு, திராவிடன், விடுதலை, லோகோபகாரி ஆகியவைகள்.

‘நான் என்றும் என்னை எழுத்தாளன் என்று சொல்லிக் கொள்ள விரும்பியதில்லை. ஆனால் 1923 முதல் எழுதிக் கொண்டே வருகிறேன் 1948 வரையிலும் நான் எழுதி வந்த எழுத்துக்கள் எல்லாம் பயனற்றவை என்றே இன்று நினைக்கிறேன்” வ. விஜயபாஸ்கரனை ஆசிரியராகக் கொண்ட 10.12.1958 சரசுவதி இதழில்) என்று சாமி. சிதம்பரனார் கூறியுள்ளார்.

அன்றாட அரசியல் நிகழ்ச்சிகளிலேயிருந்து அறவே ஒதுங்கி நின்று இலக்கியத் துறையில் ஈடுபட்டு உழைத்து, மனநிறைவும், மனமகிழ்ச்சியும் எய்திய பிற்காலத்திலேயே இந்தக் கருத்தை அவர் வழங்கியுள்ளார்.

இக்காலம் வரையில் அவர் தன்னிடம் மறைந்திருந்த இலக்கிய ஆராய்ச்சித் திறனை உணராமலேயே இருந்திருந்தார்.

ஆயினும் சாமி. சிதம்பரனார் அவர்கள் கூறியுள்ளதைப் போல 1948 வரை அவர் ஆற்றியுள்ள இலக்கியப் பணிகள் அனைத்தும் பயனற்றவை என்று ஒதுக்கி விடுவதற்கில்லை.

இந்தக் காலத்திலேதான் அவர் பள்ளிப்பிள்ளைகளுக்குப் பாடநூல்கள் எழுதினார் நூற்றுக் கணக்கான கட்டுரைகள் எழுதினார் ஆபிரக்கணக்கான கவிதைகள் எழுதினார்; நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள் எழுதினார்; அவற்றுள் பல இன்றும் நூல் வடிவிலே வெளிவரவில்லை.

இந்தக் காலத்திலேதான் (1939-ல்) பிற்காலத்தில் இலக்கிய, வரலாற்று ஆசிரியர்களால் பாராட்டப்படவிருக்கிற ஈ. வெ. ராமசாமிப் பெரியாரின் வாழ்க்கை வரலாற்று நூலாகிய ‘தமிழர் தலைவர்’ என்னும் நூலை எழுதினார். இதனை வெல்லக் கூடிய—தந்தை பெரியாரின் வாழ்க்கை

யைச் சித்திரிக்கக்கூடிய வேறு ஒரு நூல் இன்னும் வெளிவரவில்லை என்பதே இந்நூலின் பெருமைக்குத் தக்கதோர் சான்றாகும்.

நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார், “சிதம்பரனார் எழுதும் எதுவும் நடைநலமும் உணர்ச்சி வளமும் உடையதாகும். உண்மையில் உயர்ந்த சாஸ்திர நிறைந்த பெருந்தகையார் வரலாற்றை பொருளாகக் கொண்டு அவர் எழுதிய இப்புத்தகம் கற்பவருக்கு இனிமையும், உணர்வும், மடிமையில் வெறுப்பும் அறவலி மதிப்பும் ஊட்டி, நாட்டுநலம் பெருக்குமென நம்புகிறேன்” எனக் கூறிப் பாராட்டியுள்ளார்; திரு. வி. க.வும் இந்நூலைப் பெரிதும் பாராட்டியுள்ளார்.

எனவே இக்காலத்தில் சிதம்பரனார் ஆற்றிய பல்வேறு பட்ட இலக்கியப் பணிகளிலே, சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கவைகள் உண்டு.

சாமி சிதம்பரனார் 1948 லிருந்து 1961 வரை உள்ள இடைக்காலத்தில் இலக்கியத் துறையில் திட்டமிட்டு வேலை செய்தார். இலக்கியப்பணி ஒன்றுதான் தமக்குத் தகுந்த வேலை என முடிவு செய்த காலமும்துவே.

‘அரசியல், சமுதாயம், சீர்திருத்தம் என்று சொல்லிக் கொண்டு உருவாக ஒன்றும் செய்யாமல் வீண்காலம் போக்கிக் கொண்டிருந்த என்னை இலக்கிய உலகத்தில் நுழையச் செய்தவர் சிங்கப்பூர் தமிழ்முரசு ஆசிரியர் நண்பர் கோ. சாரங்கபாணி அவர்கள் தான். அந்த இலக்கிய உலகத்தில் உறுதியாக நிலைத்து நிற்கச் செய்தவர் தோழர் கணமுத்தையா அவர்கள்” என்று மனமகிழ்வுடன் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்தத் துறையில் ஊக்கமளித்த ‘ஸ்டார் பிரசுரம்’ கண. இராமநாதனையும் நன்றியுடன் குறிப்பிட அவர் மறக்கவில்லை.

இலக்கியங்களை விருப்பு வெறுப்புக்கு இடம் தராமல் வரலாற்றுக்கண் கொண்டு, மக்கள் நலக் கண்ணோட்டத்துடன், விமர்சித்து விளக்கும் பெருமுயற்சியை சாமி. சிதம்பரனார் மேற்கொண்டார்.

பாரதி உச்சிமேல் வைத்து மெச்சிய கம்பன், வள்ளுவர், இளங்கோ ஆகிய முப்பேரும் புலவர்களின் படைபல்களை

யும், சங்க இலக்கியங்களான தொல்காப்பியம், பத்துப் பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு ஆகிய வற்றையும், சீத்தலைச் சாத்தனரின் செந்தமிழ்க்காப்பியமான மணிமேகலையையும், சைவ, வைணவ அடியார்களது பாடல் களையும், சித்தர்கள் கண்ட விஞ்ஞானம் தத்துவத்தையும், வடலூரார் வாய்மொழியையும், இக்கால இலக்கியங்களையும் தமிழ்ப் பெருமக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்திவைக்கும் அரும் பணியில் சிதம்பரனார் இறங்கினார்.

இவரியற்றிய தொல்காப்பியத் தமிழர், பழந்தமிழர் வாழ்வும் வளர்ச்சியும் பழந்தமிழர் அரசியல் என்னும் நூல்கள் பண்டைத் தமிழரின் பண்பாட்டினையும், சிறப்பினையும் தெள்ளத் தெளிவாகக் காட்டுவனவாகும்.

சங்க இலக்கியம் பற்றிப் பேசும் பத்துப்பாட்டும் பண்டைத் தமிழரும், எட்டுத் தொகையும் தமிழர் பண்பாடும், பதினெண் கீழ்க்கணக்கும், தமிழர் வாழ்வும் என்னும் நூல்கள் பழந்தமிழரின் நிலைமையினையும், பெருமையினையும் உள்ளவாறு உணர்த்துவனவாகும்.

வள்ளுவர் வாழ்ந்த தமிழகமும், சிலப்பதிகாரத் தமிழகமும், மணிமேகலை காட்டும் மணித வாழ்வும், கம்பன் கண்ட தமிழகமும், வடலூரார் வாய்மொழியும் ஆராய்ச்சியாளர்க்கு அமுதசரபியாக விளங்கும் தன்மை உடையனவாம்.

அருள் நெறித் தொடர் வரிசை நூல்களான ஆழ்வார்கள் அருள் நெறி, தேவாரத் திருமொழிகள், சங்கப் புலவர் சன் மார்க்கம், மணிவாசகர்—மூலர் மணிமொழிகள், அருணகிரி யார்—குருபரர் அறிவுரைகள், பட்டினத்தார்—தாயுமானார் பாடல் பெருமை ஆகிய ஆறுநூல்களும் புலவர்களிடத் திலிருந்தும் இறையன்பர்களான அடியார்களிடத்திலிருந் தும் நாம் ஏற்றுக் கொள்ளத்தக்கன இவை இவை என்ப தனை எடுத்துக்காட்டுவனவாகும்.

‘இலக்கியம் என்றால் என்ன?’ என்னும் நூல் இலக் கியத்தில் பிரசாரம், பழமையான இலக்கியங்களைக் காண வேண்டிய கண்ணோட்டம், புதுமையான இலக்கியங்கள் படைக்கப்பட வேண்டிய அடிப்படை ஆகியவை பற்றி விளக்குவதாகும்.

இவரது, அறிவு என்னும் கவிதை நூலும், உமர்கய்யாம் (மொழி பெயர்ப்பு) என்னும் கவிதை நூலும், கற்போர்க்கு இன்பம் பயப்பனவாம்.

இவர் அறுபதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவற்றில் முப்பதுக்கும் மேற்பட்ட நூல்களே வெளிவந்துள்ளன.

இலக்கியங்களைப் பண்டிதர்களின் துணைகொண்டே படிக்க முடியும் என்னும் நிலையை மாற்றி ஓரளவு தமிழறிவு உள்ளவர்களும் உணர்ந்து கற்றுப்பயன் பெறத்தக்க வகையில்—தமக்கே உரிய எளிய இனிய நடையில்—அவற்றின் அடிப்படையை ஆய்ந்து அறிவித்துள்ளார்.

சிதம்பரனரது ஆய்வுத் தொண்டினைத் தமிழறிஞர்கள் பலர் சிறப்பித்துள்ளனர். பொதுவுடைமை இயக்கத்தலைவர் ப. ஜீவானந்தம் வழங்கிய புகழுரைகள் இவை.

“விருப்பு வெறுப்பின்றித் தமிழரின் முதற்பெரும் நூலாம் தொல்காப்பியத்தைச் சாதாரணத் தமிழர் ஒவ்வொருவரும் நன்கு புரிந்து கொள்ளும் எளிய தமிழில், தமிழரின் அன்றைய நாகரிகம் எது என்பதை ஆராய்ந்து தெளிவாக எடுத்துக் காட்டியுள்ளார், தோழர் சாமி. சிதம்பரனார். இந்த அரிய ஆராய்ச்சிக்குத் தமிழகம் அவருக்கு மிகவும் கடமைப்பட்டுள்ளது” “சிதம்பரனாரின் மிகச் சிறந்த சாதனை நூல் இது”

“திருக்குறளைப் பற்றிய பல்வேறு அம்சங்களையும் சராசரித் தமிழ்மகன் அறிந்து கொள்ளும் விதத்தில் இந்த நூலில் எளிமை படச் சொல்கிறார். மனக்கோட்டமில்லாமல் வள்ளுவத்தைக் கற்க இதில் வழி காட்டுகிறார். திருக்குறளைப் பற்றிப் பரவி நிற்கும்—பரப்பப்படும் குறுகிய மொழி, இன வெறிக் கொள்கைகளை வரலாற்று நோக்கோடும், தெளிந்த இலக்கிய அறிவோடும் பிட்டுப் பிட்டுக் காட்டி அம்பலப்படுத்துகிறார்”

“தொல்காப்பியம், பத்துப்பாட்டு, எட்டுத்தொகை, பதினெண் கீழ்க்கணக்கு, திருக்குறள், கம்பராமாயணம், சிலப்பதிகாரம்—என்ற தமிழ் மொழியின் ஆகச் சிறந்த

இலக்கியங்களைச் சாதாரண மக்களுக்கு அறிமுகப்படுத்த வேண்டும் என்னும் நோக்கோடு ஆய்ந்து, சிறந்த நூல்களை வரிசையாகத் தீட்டித்தந்த சாதனையாகும். இந்தச் சாதனை இதுவரை யாரும் சாதிக்காத பெரும் சாதனை இதைப் போகப் போகத்தான் தமிழன் உணர்வான் என்பதில் ஐயமில்லை”

எழுத்து (பிப்ரவரி 1961) இலக்கிய மாத இதழில் திறனாய்வாளர் சி. சு. செல்லப்பா வழங்கிய புகழுரைகள் இவை—“இதுதான் ஆங்கிலத்தில் சோஷியாலஜிகல்” என்று கூறப்படும். இலக்கிய சம்பந்தமாக சமுதாயப் பார்வை பார்த்து தகவல்களை வெளிக் கொணரும் ஒரு விமர்சன முறை வழி ஆகும். சரித்திர பண்பாட்டு ரீதியான பார்வைகள் கலந்தும் கூட, சங்க காலக் கவிதைகள் முதல் பாரதி வரை அநேகமாக எல்லா பழைய இலக்கியங்களையும் அவர் இந்த நோக்கில் பார்த்து ஆராய்ந்து. ரசமான, இன்பமான உபயோகமான பல தகவல்களை அறிவித்திருக்கிறார்... இலக்கியம் மூலம் தெரியவரும் ஒரு நாகரீக, பண்பாட்டு வாழ்வு பற்றிய பார்வையை மட்டும் ஆழ்ந்து செலுத்தி, உயர்ந்த அளவு தகவல்களை ஒவ்வொரு நூலிலும் வெளிக் காட்டி இருப்பவர் சாமி. சிதம்பரனார்.”

இலங்கை எழுத்தாளர் எச்.எம்.பி. முகிதீன் வழங்கிய புகழுரைகள் இவை :

“சிதம்பரனாரின் தமிழ்ப்பணி பலதரப்பட்டவை என்றாலும் அவரது தமிழ்த் தொண்டின் இமயசிகரமாகச் சுடர் விட்டுப் பிரகாசிப்பது அவரது பண்டைய தமிழ் இலக்கியத் திறனாய்வாகும். இந்தத் துறையில் அமரர் சிதம்பரனாரின் அருந்தமிழ்த் தொண்டு பேரறிஞர்கள் உ.வே. சாமிநாத ஐயரினதும் எஸ். வையாபுரிப் பிள்ளையினதும் தமிழ்ப் பணியுடன் நிகர் நிற்கக் கூடியது. என்றாலும் இவ்விரு தமிழ் நாட்டின் தலைசிறந்த இலக்கியத் திறனாய்வுத் திலகங்களையும் சில அம்சங்களில் சாமி. சிதம்பரனார் மிஞ்சி விட்டிருந்தார். சிதம்பரனாரின் திறனாய்விலே ஒரு புதுக் கண்ணோட்டம்—மனிதனை வாழ வைக்கும் கண்ணோட்டம்—மனிதனுக்கு நல் வாழ்வு ‘துவஜத்தை’ தூக்கிப்பிடித்து வெற்றி

நடை போட ஆதர்சம் நல்கும் கண்ணோட்டம் பல்கிப் பரவி இருந்தது. இந்த உலகப் பார்வை சிதம்பரனாரை அவருக்கு முன்னால் பண்டைய தமிழ் இலக்கியங்களைத் திறனாய்வு நடத்தி தமிழுக்கு அரும் பெரும் தொண்டாற்றிய அறிஞர் களிலிருந்து வேறுபடுத்திக் காட்டியதுடன், தமிழ் இலக்கியத் துறையிலே அவர்களுக்கு இல்லாத ஒரு தனிப்பெரும் ஸ்தானத்தைச் சிதம்பரனுக்குப் பெற்றுத்தந்தது”

சாமி. சிதம்பரனாரின் சில கருத்துக்கள் ஆராய்ச்சி அறிஞர் வையாபுரிப் பிள்ளையை அடியொற்றிச் செல்வன.

“திறனாய்வால் சிதம்பரனார் கண்டு சொல்லும் கருத்துக்கள் சிலவற்றை பிற அறிஞர்கள் ஒப்புக்கொள்ள முடியாவிட்டாலும், அவை அவர்களுடைய சிந்தனையைக் கிண்டிக்கிளறிவிடும் வண்ணம் விளங்குகின்றன என்பதில் துளியும் ஐயமில்லை.”

தமிழறிஞர்களான டாக்டர் மு. வரதராசனார். கி.வா. ஜெகந்நாதன் ஆகியோரும் சங்க இலக்கியத்தைச் சாதாரண மாணவர்களும் படித்துணரத்தக்க வகையில்,—இலக்கிய நயத்துடன், மிக எளிய நடையில்—விளக்க நூல்களாக எழுதி வெளியிட்டுள்ளனர்.

சாமி. சிதம்பரனாருடைய சங்க இலக்கியம் பற்றிய நூல்கள், இவர்களினின்றும் முற்றிலும் மாறுபட்டு, ஆய்வுக் கண்ணோட்டம் உடையனவாய் விளங்குகின்றன.

*

*

*

“பேராசிரியர் சாமி. சிதம்பரனார் வாழையடி வாழையென வந்துள்ள தமிழ்ப் புலவர் மரபின் வழித்தோன்றல்; தமிழ் நூல்களை முறையாகக் கற்றுப் புலமை பெற்றவர்களின் தொகை அருகி வரும் இந்நாளில் அந்தச் சிலரில் ஒருவராகச் சிறந்து விளங்கிய முதறிஞர். சமுதாய மாறுதலுக்காக இயக்கங்களுடன் இணைந்து நின்று பழையன

கழித்துப் புதியன புகுத்திப் பண்பாட்டினைச் செம்மை செய்யத் தொண்டாற்றிய தமிழ்ப்பெரியார்”

சிந்திப்பதற்குப் போதுமான நேரமும், வசதியும் உள்ளவர்களே சிறந்த நூல்களை ஆக்க முடியும். அத்தகைய நேரமும், வசதியும் சிதம்பரனார் தன் வாழ்நாளில் பெற்றிருந்தார்.

பிற்காலத்தில் தமிழ் இலக்கியச் சுவையில் முற்றிலுந் தோய்ந்துவிட்ட பேராசிரியர் சாமி. சிதம்பரனார் அவர்கள் அருள் நெறித் தொடர் வரிசையில் ஆறு புத்தகங்களுக்கு மேல் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள். அது தவிர மூன்றாண்டுகள் மிகக் கடுமையான உழைப்பினை மேற்கொண்டு பதினாயிரம் பாடல்களுடைய கம்பராமாயணத்திலிருந்து, இலக்கியத்தரம் அதிகம் வாய்ந்த 3949 பாடல்களைத் தேர்ந்தெடுத்து, கம்பராமாயணத் தொகுப்பு ஒன்றை வெளியிட்டுள்ளனர்.

கம்பனிடமுள்ள ஈடுபாட்டையும் அவரே விவரிக்கிறார்.

“கம்ப நாடன் கவிதையிற் போல்
கற்றோர்க்கு இதயம் களியாதே”

என்பது ஒரு பழந்தமிழ்ப் புலவர் பாட்டு. கம்பன் கவியைப் படித்தவர்க்கே அதன் அருமை தெரியும். தமிழின் அருமையை அறிந்தவர் இனிமையை உணர்ந்தவர், கம்பன் கவிதையிலே ஈடுபட்டால் கவலைகளையெல்லாம் மறந்து விடுவர் களிப்புக் கடலிலே நீந்தி விளையாடுவர்; உள்ளத்திலே கவிச் சுவையைப் பாய்ச்சி களிப்பூட்டுவதிலே கம்பன் கவிக்கு நிகர் கம்பன் கவியேதான். மேலே காட்டிய பழந்தமிழ்ப் பாட்டின் பகுதி இவ்வுண்மையை உணர்த்தும்!”

—(கம்பன் பெருமை, கம்பன் கண்ட தமிழகம் 1955)

இதுபோன்றே ஆழ்வார்களின் பாடலில் உள்ளம் தோய்ந்த சிதம்பரனார் “ஆழ்வார்கள் கண்ட அருள்நெறி” என்னும் நூலின் முன்னுரையில் கூறுகிறார்.

“சிறப்பாக, ஆழ்வார்களின் அருந்தமிழ்ப் பாடல்கள் படிப்போர் உள்ளத்தைக் கவரும் பண்புடையவை. கருத்தில் மட்டும் அன்று; தமிழ் நடையில் சிறந்தவை; இனிய தமிழில் அமைந்தவை; பக்தி என்பது மூடநம்பிக்கை என்று கூறுவோரும், ஆழ்வார்கள் பாடலைப் படிக்கும் போது, அப்பாடல்களின் இனிமையை அனுபவிக்காமல் இருக்கமாட்டார்கள். ஆனால் சிறிதளவாவது தமிழறிவும் தமிழ்ப் பற்றும் வேண்டுமா. இவை உள்ளவர்களால்தான் எந்தத் தமிழ்ப் பாடலையும் சுவைக்கமுடியும்”

இளமைக் காலத்திலிருந்தே நாத்திகராகவும், பகுத்தறிவாளராகவும் விளங்கி, சுயமரியாதை இயக்கத்திலும்: திராவிடர் கழகத்திலும் ஈடுபாடு கொண்ட தமிழ்ப் பெரும் புலவர் பேராசிரியர் சாமி. சிதம்பரனார் அவர்கள் கம்பனிடைத்திலும், ஆழ்வார்களிடத்திலும் கொண்டுள்ள ஈடுபாடு முரண்பாடாகப் பலருக்குத் தோன்றக் கூடும்.

அதையும் சாமி சிதம்பரனார் ‘ஆழ்வார்கள் கண்ட அருள் நெறி’ என்னும் நூலின் முன்னுரையில் விளக்குகிறார்.

“நான் பக்தி மார்க்கத்தில் ஈடுபட்டவன் அல்லன்; மத பக்தனும் அல்லன்; நான் எந்த மதத்தைப் பின்பற்றுகிறேன் என்று எனக்கே தெரியாது. ஆனால் உண்மை—அன்பு—ஒழுக்கம்—அறிவு—சமத்துவம் இவற்றை விரும்புகிறேன். யாரிடத்திலும் எத்தகைய பேதமும் பாராட்டாமல் எல்லோரும் ஒன்று பட்டு வாழ வேண்டும் என்பதே என் கருத்து. இத்தகைய நான், பக்தி மார்க்கத்தில் ஈடுபட்டிருப்போர் பாடலைப் போற்றுகிறேன்; படிக்கிறேன்; சுவைக்கிறேன். இதற்குக் காரணம் என் கொள்கையை ஒட்டிய கருத்துக்களை அப்பாடலிலே காண்கின்றேன்.”

இதே கருத்தை சாமி. சிதம்பரனார் வேறொரு இடத்திலும் வலியுறுத்திக் கூறியுள்ளார்.

“என்னை ஒரு வைதீகன்; மதவாதி; ஆஸ்திகன் என்று சொன்னால் அதை நான் ஒப்புக்கொள்ளமாட்டேன். என்னை ஒரு நாஸ்திகன் மதநம்பிக்கையில்லாதவன் என்று சொன்னால் வெட்கப்பட மாட்டேன்; மறுக்கமாட்டேன்.”

(முன்னுரை வள்ளுவர் காட்டிய வைதிகம் 1960)

*

*

*

1924 முதல் 1940 வரை, பதினாறு ஆண்டுகள் தமிழாசிரியராகப் பணியாற்றி மாணவர்களுக்குத் தமிழறிவு ஊட்டியும், 1924 முதல் 1948 வரை இருபத்துநான்காண்டுகள் அரசியல் சமுதாயம், சீர்திருத்தம், இலக்கியம் என்று பல்வேறு பிரிவுகளிலும் பணியாற்றியும் வந்த சாமி. சிதம்பரனார் 1948க்குப் பிறகு தம் கருத்து முழுவதையும் இலக்கியத் துறையிலேயே செலுத்தினார். 1948 முதல் அவர் டிசம்பர் 1961 வரை பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கும் மேலாக இலக்கிய ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டார். சிங்கப்பூர் தமிழ் முரசு இதழின் மூன்று பகுதிகளுக்கு இக்கால முழுவதும் வாரத்துக்கு மூன்று கட்டுரைகள் வீதம் இடையறாமல் எழுதி அனுப்பினார். பாராட்டுதல்கள் குவிந்தன. இவரது புகழும் பெருமையும் பரவின. இதனால் இன்பமும் மன நிறைவும் பெற்று மெய் மறந்து உழைத்தார். இப்பணிதான் தனக்குப் பிற்காலத்தில் நிலையான புகழைத் தேடித் தரும் என்று நம்பினார். எதிர்க்காலத் தமிழ் மாணவர்கள் தம் பணியினால் நற்பயன் பெறுவர் என்று சொல்லிச் சொல்லி மகிழ்ந்தார்.

1961 சனவரி மாதத்தில் பொங்கல் சமயத்தில்—திடீரென்று வந்து தாக்கிய பக்கவாத நோயால் ஆறுநாட்கள் அல்லலுற்று, 17-1-1961-ல் இயற்கை எய்தினார்.

சீர்திருத்தச் செம்மல் சாமி. சிதம்பரனுக்குக் கால் வழிச் சேய்கள் இல்லை என்பது உண்மை; ஆனால் அறுப-

துக்கும் மேற்பட்ட நூல்வழிச் சேய்கள் உள்ளன. அவை அவரது புகழ்மிக்க பெருமையைத் தமிழுலகில் நிலைக்கச் செய்யும் என்பது உறுதி.

தமிழ்ப் பேராசிரியர்—தமிழ்ப்பெரும்புலவர்—தமிழ் ஆராய்ச்சியாளர், தமிழ் இலக்கியத் திறனாய் வாளர்—தமிழ்ப் பாட நூலாசிரியர்—தமிழ்ப் பாவலர்—சாமி சிதம்பரனின் திருப்புகழ் வாழ்க!

தமிழறிஞர் சாமி. சிதம்பரனார் இயற்றிய நூல்கள்

1. 1921 கற்பரசியார் நளாயினி வெண்பா
2. 1923 இராமலிங்கர் பாடல் திரட்டு—குடியரசுப் பதிப்பகம், ஈரோடு
3. 1925 இன்பசாகரன் (சமூக சீர்திருத்த வசன நாடகம்)
4. 1928 கதா வாசக பாடமும் செய்யுள் பாடமும் I to VI Form தமிழ்ப்பாடத தொகை (உரை நடையும் செய்யுட்பகுதியும் I Form to VI Form)
5. 1929 பெண்மக்கள் பெருமை
6. 1930 மணிமேகலை (பாட நூல்)
7. 1938 சிதம்பரனார் சீர்திருத்தப் பாடல்கள்
8. 1939 தமிழர் தலைவர் (பெரியார் ஈ.வெ.ரா. வரலாறு)
9. 1940 ஆபுத்திரன் அல்லது சமூக ஊழியன்
10. 1944 அணைந்த விளக்கு (கவிதை நாடகம்)
11. 1946 உமர்கய்யாம் பாடல்கள் (ஆங்கிலத்திலிருந்து தமிழாக்கம்)
12. 1948 அணைந்த விளக்கு (அரசியல் சமூக சீர்திருத்த வசன நாடகம்)
13. 1949 வள்ளுவர் காட்டிய வைதீகம்
14. வாணிபர் உலகம் (மொழி பெயர்ப்பு)
15. புகழேந்தியின் புலமை
16. 1952 புதிய தமிழகம்
17. 1953 காதற் காட்சிகள் (இலக்கியத்தில்)
18. 1954 சீவக சிந்தாமணி
19. வளரும் தமிழ்
20. 1955 முன்சீப் வேதநாயகம் பிள்ளை
21. வடலூரார் கவியமுதம்
22. வள்ளலார் காட்டும் வழி
23. கம்பன் கண்ட தமிழகம்
24. 10-4-55 குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம்
25. 1956 திருக்குறள் மூலமும் தெளி பொருள் விளக்க உரையும்
26. சாமி. சிதம்பரனார் சிந்தனைச் செய்யுள்
27. தொல்காப்பியத் தமிழர்
28. பத்துப்பாட்டும் பண்டைத் தமிழரும்
29. வள்ளுவர் வாழ்ந்த தமிழகம்

50. 7-8-1956 பட்டினத்தார் அப்பர் அருள்மொழி
31. 12-12-56 நாயன்மார்களின் நல் அறிவுரைகள்
32. 1957 எட்டுத் தொகையும் தமிழர் பண்பாடும்
33. பதினெண் கீழ்க்கணக்கும் தமிழர் வாழ்வும்
34. 1958 இலக்கியச் சோலை (புறநானூறு)
35. பொது மொழியின் அவசியம்
36. சிலப்பதிகாரத் தமிழகம்
37. 1-8-58 பழமொழி நானூறு
38. 3-8-58 நற்றிணைக் காட்சிகள்
39. 1959 திருக்குறள் பொருள் விளக்கம்
40. வடலூரார் வாய்மொழி
41. தேவாரத் திருமொழிகள்
42. ஆழ்வார்கள் அருள்கொற்றி
43. பழந்தமிழர் அரசியல்
44. நாலடியார் பாட்டும் உரையும்
45. 1960 மணிமேகனை காட்டும் மணித வாழ்வு
46. நான்மணிக் கடிகை (பாட்டும் உரையும்)
47. இந்திரவிழா
48. 1960 சங்கப் புலவர் சன்மார்க்கம்
49. மணிவாசகர் மூலர் மணிமொழிகள்
50. அருணகிரியார் குருபரர் அறிவுரைகள்
51. பழந்தமிழர் வாழ்வும் வளர்ச்சியும்
52. சித்தர்கள் கண்ட விஞ்ஞானம்—தத்துவம்
53. சாமி சிதம்பரனார் புதுக்குறள்
54. 1962 கம்பராமாயணத் தொகுப்பு
55. 1963 பட்டினத்தார் தாயுமானார் பாடல் பெருமை
56. இலக்கியம் என்றால் என்ன?
57. 1964 தமிழர் வீரம்
58. அறிவு (கவிதை)
59. பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி உரை
60. சிறுகதைச் சோலை
61. சாமி. சிதம்பரனார் கட்டுரைத் தொகுப்பு
62. சாமி. சிதம்பரனார் கவிதைத் தொகுப்பு

தொலைபேசி எண் 421525

தமிழறிஞர் சாமி சிதம்பரனார் அவர்களின் தமிழ் இலக்கிய நூற்களில் சில

வள்ளுவர் வாழ்ந்த தமிழகம்	ரூ. 6-50
பழந்தமிழர் வாழ்வும் வளர்ச்சியும் (வித்துவான் வகுப்புக்குரிய பாடநூல்)	" 7-00
சித்தர்கள் கண்ட விஞ்ஞானம் தத்துவம் (வித்துவான் வகுப்புக்குரிய பாடநூல்)	" 6;00
சாமி சிதம்பரனார் புதுக்குறள்	" 3-00
தமிழர் வீரம்	" 1-00
அறிவுக் கவிதைகள்	" 1-00
பட்டினப்பாலை	" 4-00
கம்பன் கண்ட தமிழகம்	" 4-50
சிலப்பதிகாரத் தமிழகம்	" 8-00
திருக்குறள் பெருள் விளக்கம்	" 4-50
வடலூரார் வாய் மொழி	" 4-50
பழந்தமிழர் அரசியல்	" 5-00
சங்கப் புலவர் சன்மார்க்கம்	" 3-00
மணிவாசகர் மூலர் மணி மொழிகள்	" 3-00
அணைந்த விளக்கு (கதைச் செய்யுள்)	" 7-50
ஆபுத்திரன் (கவிதை நாடகம்)	" 4-00

கிடைக்கும் இடம் :

சிவகாமி சிதம்பரனார்

இலக்கிய நிலையம்

எண் 9 சவுராட்டிரா நகர்,

ஏழாவது தெரு, சென்னை-24